

Beantwoording van de 7 vragen uit het Integraal afwegingskader voor beleid en regelgeving (IAK)

1. Wat is de aanleiding?

In de Warmtewet is aangekondigd dat er regels zullen worden gesteld aan meetinrichtingen voor warmte (artikel 8, lid 6). Hiertoe is reeds een wijziging van het Meetinstrumentenbesluit I in voorbereiding.

Met die wijziging van het Meetinstrumentenbesluit I wordt geregeld dat warmtemeters voordat zij in de handel worden gebracht, in gebruik worden genomen of worden gebruikt voor het meten van warmte voor huishoudelijk, handels- en licht industrieel gebruik moeten voldoen aan de eisen uit de richtlijn meetinstrumenten. In gevolge artikel 9 van het Meetinstrumentenbesluit I dienen er ook eisen te worden gesteld die gelden na ingebruikname van de warmtemeters.

Met de onderhavige wijziging van de Regeling gebruik en installatie EU-meetinstrumenten wordt geregeld dat warmtemeters *ook na ingebruikneming* moeten voldoen aan de eisen uit de richtlijn, zij het dat in de gebruiksfase de nauwkeurigheidseisen voor warmtemeters iets ruimer zijn dan in de fase voor ingebruikname.

2. Wie zijn betrokken?

Bij de totstandkoming van deze regelgeving is overleg gevoerd met de Vereniging Meetbedrijven Nederland, EnergieNederland, DNV KEMA (coördinator warmtemeterpool), de Nederlandse Vereniging voor Verbuiksafhankelijke Energieafrekening, NMI Verispect en de Normcommissie Warmte Meten en Verdelen onder NEN. De regeling heeft gevolgen voor energiebedrijven, woningbouwcorporaties, verenigingen van eigenaren en verbruikers van warmte (huishoudelijk, handels- en licht industrieel gebruik).

3. Wat is het probleem?

Op dit moment bestaat niet de verplichting om bij de meting van aan kleinverbruikers geleverde warmte gebruik te maken van geijkte warmtemeters. Het is dus mogelijk dat kleinverbruikers van warmte een rekening ontvangen voor geleverde warmte die niet is gebaseerd op nauwkeurige metingen.

4. Wat is het doel?

Doel is te regelen dat in de toekomst alleen warmtemeters worden gebruikt voor de meting van geleverde warmte aan kleinverbruikers die voldoen aan de eisen uit de richtlijn meetinstrumenten en dus voldoende nauwkeurig zijn met het oog op een zorgvuldige afrekening.

5. Wat rechtvaardigt overheidsinterventie?

Het is een publiek belang dat kleinverbruikers van warmte kosten in rekening worden gebracht voor geleverde warmte die zijn gebaseerd op nauwkeurige meting van de aan hen geleverde warmte. Ofschoon er geen signalen zijn dat de markt hier niet uit zichzelf zorg voor draagt, schrijft de Warmtewet voor dat hiervoor publieke regulering plaatsvindt met het oog op de door deze wet beoogde bescherming van kleinverbruikers.

6. Wat is het beste instrument?

Regelgeving is nodig om zeker te stellen dat in de toekomst alleen warmtemeters worden gebruikt voor de meting van geleverde warmte aan kleinverbruikers die voldoen aan de eisen uit de richtlijn meetinstrumenten.

7. Wat zijn de gevolgen voor burgers, bedrijven, overheid en milieu?

Kleinverbruikers zullen worden geconfronteerd met de afrekening van warmtekosten die is gebaseerd op meting van geleverde warmte met warmtemeters die moeten voldoen aan vastgestelde eisen. Volgens het rapport van DNV KEMA "Review weigeroptie voor de slimme (warmte) meter" uit 2014 zijn 360.000 woningen voorzien van een warmtemeter. Kleinverbruikers ondervinden geen nalevingslasten ten gevolge van deze regeling. Bedrijven die warmte leveren zullen warmtemeters moeten gebruiken die voldoen aan vastgestelde eisen. Vastgesteld is dat het voor energiebedrijven die deelnemen aan de zogenoemde "warmtemeterpool" reeds behoort tot een verantwoorde bedrijfspraktijk om ervoor zorg te dragen dat hun gebruikte warmtemeters voldoende nauwkeurig zijn. Er wordt van uitgegaan dat dit ook geldt voor eigenaren van warmtemeters buiten de warmtemeterpool. Al met al leidt de regeling dus niet tot extra nalevingslasten bij bedrijven.